

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 115

fyrtioförsta årgången

17 april 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- Kommissionens förordning (EG) nr 801/98 av den 16 april 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1
- * Kommissionens förordning (EG) nr 802/98 av den 16 april 1998 om inledande av en översyn avseende nya exportörer av rådets förordning (EG) nr 1950/97 beträffande införande av en slutgiltig antidumpingstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bland annat Indien, om upphävande av tullen på import från fyra exportörer i det landet och om registrering av denna import 3
- * Kommissionens förordning (EG) nr 803/98 av den 16 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998 5
- Kommissionens förordning (EG) nr 804/98 av den 16 april 1998 om tillfälligt upphörande med utfärdande av exportlicenser för vissa mjölkprodukter och om i vilken utsträckning sådana kan beviljas 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 805/98 av den 16 april 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 806/98 av den 16 april 1998 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 807/98 av den 16 april 1998 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1337/97 23

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 808/98 av den 16 april 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97	24
Kommissionens förordning (EG) nr 809/98 av den 16 april 1998 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97	25
Kommissionens förordning (EG) nr 810/98 av den 16 april 1998 om fastställande av den sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2506/97	26
Kommissionens förordning (EG) nr 811/98 av den 16 april 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	27
Kommissionens förordning (EG) nr 812/98 av den 16 april 1998 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	29

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

98/257/EG:

- * **Kommissionens rekommendation av den 30 mars 1998 om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol (!)** 31
-

Rättelser

- * **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 497/98 av den 27 februari 1998 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 62 av den 3.3.1998)** 35

(!) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 801/98

av den 16 april 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 april 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	204	88,7
	212	108,7
	624	191,0
	999	129,5
0707 00 05	052	113,1
	999	113,1
0709 90 70	052	95,5
	999	95,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	36,3
	204	35,1
	212	55,5
	400	57,1
	600	56,0
	624	48,2
	999	48,0
0805 30 10	388	59,5
	600	95,9
	999	77,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	46,8
	388	88,4
	400	91,1
	404	110,8
	508	102,0
	512	81,9
	524	85,9
	528	80,6
	720	155,8
	804	108,8
	999	95,2
0808 20 50	388	71,4
	512	67,1
	528	95,2
	999	77,9

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 802/98

av den 16 april 1998

om inledande av en översyn avseende nya exportörer av rådets förordning (EG) nr 1950/97 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bland annat Indien, om upphävande av tullen på import från fyra exportörer i det landet och om registrering av denna import

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽¹⁾ av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2331/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 11.4 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. BEGÄRAN OM ÖVERSYN

- (1) Kommissionen har tagit emot ansökningar om en översyn avseende nya exportörer enligt artikel 11.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Ansökningarna ingavs av Hyderabad Polymers Pvt. Ltd, Pithampur Poly Products Ltd, Sangam Cifab Pvt. Ltd och Synthetic Fibres (Mysore) Pvt. Ltd, fyra exportörer i Indien som hävdar att de inte exporterade den berörda produkten under den undersökningsperiod som låg till grund för införandet av antidumpningsåtgärder, dvs. perioden från och med den 1 april 1994 till och med den 31 mars 1995 (nedan kallad den ursprungliga undersökningsperioden).

B. PRODUKT

- (2) Den produkt som berörs är vävda säckar och påsar av sådana slag som används för förpackning av varor, inte av trikå utan framställda av polyeten- eller polypropenremсор eller dylikt, av textilmaterial med en vikt av högst 120 g/m². Den beskrivna produkten omfattas av KN-nummer 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

C. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (3) Genom förordning (EG) nr 1950/97 ⁽³⁾ införde rådet bland annat en slutgiltig antidumpningstull på 36,0 % på import av den berörda produkten

med ursprung i Indien, vilken dock inte gäller för ett antal särskilt nämnda företag som omfattas av en lägre tull.

D. GRUND FÖR ÖVERSYNEN

- (4) De ansökande företagen, dvs. Hyderabad Polymers Pvt. Ltd, Pithampur Poly Products Ltd, Sangam Cifab Pvt. Ltd och Synthetic Fibres (Mysore) Pvt. Ltd i Indien, har visat att de inte är någon av de exporterande producenter i Indien närstående som omfattas av ovannämnda antidumpningsåtgärder beträffande den berörda produkten och att de började exportera till gemenskapen efter den ursprungliga undersökningsperioden.
- (5) De gemenskapsproducenter som man vet är berörda har underrättats om ovannämnda ansökningar och har givits tillfälle att yttra sig.
- (6) Mot bakgrund av detta slår kommissionen fast att det finns tillräckliga bevis för att motivera att en översyn enligt artikel 11.4 i grundförordningen inleds i syfte att fastställa de sökandes enskilda dumpningsmarginaler och, om dumpning skulle konstateras, nivån på den tull som bör tillämpas på import av den berörda produkten från dessa företag till gemenskapen.

E. UPPHÄVANDE AV DEN GÄLLANDE TULLEN OCH REGISTRERING AV IMPORTEN

- (7) I enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen skall den gällande antidumpningstullen upphävas för import av den berörda produkten med ursprung i Indien som av de sökande tillverkas och säljs på export till gemenskapen. Denna import skall samtidigt göras till föremål för registrering i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen för att säkerställa att antidumpningstullar kan tas ut retroaktivt från och med den dag då denna översyn inleddes, om översynen skulle leda till ett fastställande av att de sökande bedriver dumpning. Storleken på de sökandes eventuella framtida betalningsförpliktelser kan inte uppskattas i detta skede av förfarandet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 1.

F. TIDSFRIST

- (8) Enligt god förvaltningssed bör en period fastställas inom vilken berörda parter som kan visa att de troligen kommer att beröras av undersökningsresultaten skriftligen kan lämna sina synpunkter och framlägga bevis till stöd för dessa. Det bör också fastställas en period inom vilken berörda parter skriftligen kan begära att bli hörda och visa att det finns särskilda skäl för detta.

G. BRISTANDE SAMARBETE

- (9) I sådana fall där någon part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En översyn av förordning (EG) nr 1950/97 skall inledas i syfte att fastställa om, och i så fall i vilken utsträckning, import av säckar och påsar framställda av polyeten eller polypropen enligt KN-nummer 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00 (3923 21 00*10), ex 3923 29 10 (3923 29 10*10) och ex 3923 29 90 (3923 29 90*10) med ursprung i Indien, som produceras och säljs på export till gemenskapen av Hyderabad Polymers Pvt. Ltd (Taric-tilläggsnummer 8106), Pithampur Poly Products Ltd (Taric-tilläggsnummer 8155), Sangam Cifab Pvt. Ltd (Taric-tilläggsnummer 8156) och Synthetic Fibres (Mysore) Pvt. Ltd, (Taric-tilläggsnummer 8157) i Indien, bör omfattas av den antidumpningstull som införs genom förordning (EG) nr 1950/97.

Artikel 2

Den antidumpningstull som införs genom förordning (EG) nr 1950/97 skall upphävas vad gäller import av den produkt som avses i artikel 1 (Taric-tilläggsnummer 8900).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

Artikel 3

Tullmyndigheterna skall, i enlighet med artikel 14.5 i förordning (EG) nr 384/96, vidta lämpliga åtgärder för att registrera den import som avses i artikel 1. Registreringen skall upphöra nio månader efter den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 4

Om de berörda parternas uppgifter skall beaktas vid undersökningen måste de ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter inom 37 dagar efter det att denna förordning har översänts till myndigheterna i exportlandet. Berörda parter kan också begära att bli hörda av kommissionen inom samma tidsfrist. Denna förordning skall anses ha översänts till exportlandets myndigheter den tredje dagen efter det att förordningen offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Varje upplysning rörande ärendet och varje begäran om att bli hörd skall sändas till nedanstående adress:

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för yttre förbindelser: Handelspolitik, förbindelser med Nordamerika, Fjärran östern, Australien och Nya Zeeland

DM-24 8/38

Rue de la Loi/Wetstraat 200

B-1049 Bryssel

Fax: (32 2) 295 65 05

Telex: COMEU B 21877

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 803/98

av den 16 april 1998

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2275/96 av den 22 november 1996 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 2275/96 föreskrivs att gemenskapen får delta i finansieringen av åtgärder som uppmuntrar till ökad konsumtion inom och utanför gemenskapen av levande växter och blomsterprodukter från gemenskapen.

Det är lämpligt att fastställa de viktigaste åtgärderna som kan komma i fråga för medfinansiering från gemenskapen.

Åtgärderna bör ingå i ett strategiskt sammanhang och säkerställa att målsättningarna på medellång sikt uppnås samt att gemenskapens intressen tillfredsställs. Åtgärderna bör vara av intresse för de viktigaste ekonomiska aktörerna, de bör presenteras på ett enhetligt sätt och innehålla de uppgifter som krävs för att kunna bedöma dem.

Det är lämpligt att fastställa det förfarande som skall följas och de kriterier som skall tillämpas för att för år 1998 kunna bestämma i vilka medlemsstater åtgärderna kommer att vidtas samt hur det totala tillgängliga beloppet för åtgärderna skall fördelas mellan dem.

Föreskrifter bör fastställas för branschorganisationernas inlämnande av ansökningar om medfinansiering, samt för bedömning och val av projekt av de organ som bemyndigats av medlemsstaterna. Kommissionen bör inom ramen för detta förfarande tillåtas överlämna sina synpunkter till medlemsstaterna.

Föreskrifter bör fastställas för en eventuell andra finansieringsomgång.

Villkoren för genomförandet av åtagandena blir föremål för avtal som slutits mellan de berörda parterna och de

behöriga nationella organen på grundval av standardavtal som kommissionen ställer till förfogande.

Den 13 oktober 1997 gjordes den andra fördelningen av medlen för år 1997. Med hänsyn till detta sena datum bör det särskilt föreskrivas att dagen för utbetalning av förskottet för de aktuella programmen skall senareläggas för den berörda perioden.

Med hänsyn till budgetförvaltningen måste det fastställas en påföljd om sista dagen för inlämning av ansökningar om utbetalning inte följs.

Det är nödvändigt att medlemsstaterna kontrollerar genomförandet av åtgärderna och att kommissionen hålls underrättad om utfallet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för levande växter och blomsterprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De åtgärder som syftar till att utveckla konsumtionen av levande växter och blomsterprodukter som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2275/96 inom och utanför gemenskapen skall rymmas inom ramen för program.

2. Med "program" avses en samling sammanhängande åtgärder som är tillräckligt omfattande för att bidra till att öka avsättningen av produktionen och öka konsumtionen för att, eventuellt i detta syfte, möjliggöra att produktionen inriktas på och anpassas till marknadens behov.

3. Programmen skall genomföras under en period på ett eller flera år räknat från dagen för undertecknandet av de årliga avtal som avses i artikel 7.2.

Programperioden får dock inte överstiga tre år från och med dagen för undertecknandet av det avtal som slutas under det första året som denna förordning tillämpas.

Artikel 2

1. Programmet kan bl.a. omfatta följande åtgärder:

⁽¹⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 7.

- a) Organisation av reklamkampanjer i radio, i TV, i pressen eller genom affischering.
- b) Organisation av informationsinsatser på försäljningsställen.
- c) Organisation av och deltagande i mässor och andra arrangemang.
- d) Utarbetande av publikationer och audiovisuellt material.
- e) Organisation av PR-kampanjer riktade till opinionsbildare eller till allmänheten.
- f) Utarbetande av undervisningsmaterial.

2. Programmen kan åtföljas av följande kompletterande åtgärder:

- a) Genomförande av marknadsundersökningar och konsumenttester.
- b) Spridning bland aktörerna av forskningsresultat på området för marknadsföring.
- c) Framtagning av nya sätt att förpacka och presentera varorna.

3. Åtgärder för vilka annat gemenskapsstöd eller annat stöd på nationell eller regional nivå beviljas skall inte tas i beaktande.

I detta syfte skall användningen av de fonder som härrör från obligatoriska avgifter för aktörerna inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter som tillämpas på de produkter som helt och hållet framställts i den berörda medlemsstaten inte betraktas som nationellt eller regionalt stöd.

Under åren 1997, 1998 och 1999 får dock åtgärder beaktas för vilka nationellt eller regionalt stöd som inte överstiger 20 % av den totala budgeten utgår.

Artikel 3

1. För år 1998 skall det tillgängliga gemenskapsbidraget fördelas på följande sätt:

Land	Andel (1 000 ecu)	Andel (procent)
Nederländerna	4 444,444	29,60
Tyskland	2 637,000	17,58
Italien	2 587,129	17,42
Frankrike	1 522,344	10,22
Förenade kungariket	867,907	6,22
Spanien	693,694	4,62
Danmark	566,066	3,77
Belgien	503,497	3,36
Österrike	250,500	1,67

Land	Andel (1 000 ecu)	Andel (procent)
Sverige	195,205	1,33
Grekland	185,277	1,25
Finland	133,234	0,89
Portugal	100,000	0,68
Irland	100,000	0,68
Luxemburg	100,000	0,68
EUR 15	14 886,296	100,00

2. Om hela eller en del av det belopp som en medlemsstat tilldelats inte utnyttjas för ett visst år får denna medlemsstat fatta beslut om att avsätta detta belopp till ett annat utvalt projekt, som fått vänta i brist på tillräckliga medel, eller att avstå från detta bidrag. I sådana fall skall kommissionen fördela det tillgängliga beloppet proportionellt mellan de berörda medlemsstaterna.

Artikel 4

1. De program som anges i artikel 1 skall presenteras av grupper som är representativa för olika aktörer eller en eller flera verksamhetsbranscher inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter som t.ex. organisationer av producenter eller handelsidkare eller sammanslutningar av sådana organisationer.

2. Den grupp som lämnat in ansökan om medfinansiering är ensam ansvarig för genomförandet av de åtgärder för vilka gemenskapsstöd beviljas. Gruppen skall ha den rättskapacitet som är nödvändig för att genomföra åtgärderna och skall ha sitt säte inom gemenskapen.

Artikel 5

1. Ansökan om medfinansiering skall lämnas in hos det behöriga organet i den medlemsstat där gruppen har sitt säte senast den 15 mars 1998.

Vid en andra finansieringsomgång skall kommissionen fastställa sista dag för inlämning av ansökningshandlingarna.

Ansökan skall innehålla alla uppgifter som anges i bilagan och kompletteras med följande:

- a) Uppgift om försäljningsvillkor och konsumtionsförhållandena vad gäller levande växter och blomsterprodukter i de områden som omfattas.
- b) Uppgift om det förväntade utfallet av de föreslagna åtgärderna och deras ändamålsenlighet mot bakgrund av programmets allmänna och särskilda målsättningar.

2. Det behöriga organet skall undersöka om uppgifterna i ansökningshandlingarna är korrekta och i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EG) nr 2275/96 och i denna förordning. Före den 21 juni 1998 skall den berörda medlemsstaten, på grundval av de kriterier som avses i artikel 6, upprätta en provisorisk förteckning över de åtgärder som godkänts för medfinansiering av gemenskapen för högst det belopp som fastställs i artikel 3. Medfinansieringen uppgår till 60 % av den faktiska stödberättigande kostnaden för de åtgärder som godkänts.

3. Den berörda medlemsstaten skall omedelbart översända den provisoriska förteckningen över alla godkända åtgärder till kommissionen tillsammans med en kopia av ansökningar som avser dessa åtgärder. Kommissionen skall till medlemsstaterna vidarebefordra sina eventuella synpunkter på åtgärderna ifråga i syfte att säkerställa deras laglighet och samordning på gemenskapsnivå. Från och med den 31:a dagen efter den dag som föreskrivs i punkt 2 skall medlemsstaterna upprätta en slutgiltig förteckning över åtgärder som godkänts och omedelbart översända denna till kommissionen.

Artikel 6

Förteckningen över godkända åtgärder skall upprättas särskilt med hänsyn till de föreslagna strategiernas inbördes samband, de föreslagna åtgärdernas kvalitet, deras förväntade effekt och möjligheten att genomföra åtgärderna samt med hänsyn till vilka garantier som finns för de aktuella gruppernas effektivitet och representativitet.

Medlemsstaterna skall prioritera åtgärder som genomförs i flera medlemsstater.

Artikel 7

1. Det behöriga organet skall snarast underrätta varje sökande om resultatet av dennes ansökan om medfinansiering.

2. De behöriga organen skall, inom en månad efter det att en förteckning upprättats över godkända åtgärder i enlighet med artikel 5.3, sluta årliga avtal med de berörda parterna. Avtal får inte slutas efter det att denna tidsfrist har löpt ut.

Därvid skall de behöriga organen använda de standardavtal som kommissionen ställer till deras förfogande. Dessa avtal innehåller de allmänna villkor som gäller och som avtalsparten antas känna till och godkänna.

3. Avtalet skall inte börja gälla förrän en säkerhet som motsvarar 15 % av gemenskapens finansiella deltagande har lämnats till det behöriga organet för att säkerställa att avtalet genomförs på ett korrekt sätt. Om beviset att säkerhet har ställts inte kommit det behöriga organet till

handa inom två veckor efter dagen för avtalets slutande har det inte längre några rättsverkningar.

Säkerheten skall ställas enligt de villkor som anges i avdelning III i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾.

Det viktigaste kravet enligt artikel 20 i den förordningen är att de avtalade åtgärderna genomförs inom den angivna tidsgränsen.

Frisläppande av säkerheten skall ske inom den tidsfrist och på de villkor som avses i artikel 8 i den här förordningen för betalning av det resterande beloppet.

4. Det behöriga avtalslutande organet skall omedelbart överlämna en kopia av avtalet till kommissionen.

Artikel 8

1. Från dagen för undertecknandet av avtalet kan avtalsparten lämna in en ansökan om förskott hos det behöriga organet.

Förskottet kan uppgå till högst 30 % av beloppet för gemenskapens finansiella deltagande.

Det behöriga organet skall betala förskottet senast den 15 oktober 1998.

Om beslutet om en andra finansieringsomgång fattas efter den 1 september 1998 får förskottet betalas senast 30 dagar efter avtalets undertecknande. När det gäller år 1997, inom 30 dagar efter det att denna förordning har offentliggjorts.

Förskottet skall utbetalas under förutsättning att en säkerhet på 110 % av det förskottade beloppet ställs till det behöriga avtalslutande organet i enlighet med villkoren i avdelning III i förordning (EEG) nr 2220/85.

2. Ansökan om utbetalning skall lämnas in före utgången av den månad som följer varje kvartal från och med den dag då avtalet undertecknades och åtföljas av styrkande handlingar och en lägesrapport rörande avtalets genomförande.

Om ansökan om slutbetalning med tillhörande dokumentation lämnas in för sent, utom i fall av force majeure, skall slutbetalningen minskas med 3 % per månads förse- ning.

Dessa utbetalningar och det förskott som avses i punkt 1 får totalt inte överstiga 75 % av gemenskapens finansiella deltagande.

3. Ansökan om slutbetalning skall lämnas in senast före utgången av den fjärde månaden efter den dag då de åtgärder som föreskrivs i avtalet avslutas. Ansökan skall kompletteras med

a) lämpliga styrkande handlingar,

b) en sammanfattning av de åtgärder som genomförts,

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

- c) en intern utvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts och som är påvisbara på rapporteringsdagen, och en redogörelse för hur dessa kan utnyttjas.

Om ansökan om slutbetalning med tillhörande dokumentation lämnas in för sent, utom i fall av force majeure, skall det resterande beloppet minskas med 3 % per månads försening.

4. Innan slutbetalning sker skall de handlingar som avses i punkt 3 ha kontrollerats.

Saldot skall minskas i förhållande till hur mycket det huvudsakliga kravet i artikel 7.3 åsidosatts.

5. Den säkerhet som avses i punkt 1 skall frisläppas om den slutliga rätten till det belopp som utbetalats i förskott är fastställd vid tidpunkten för slutbetalningen.

6. Det behöriga organet skall verkställa utbetalningarna som föreskrivs i punkterna 1–5 inom tre månader från den dag då ansökan mottagits. De utbetalningar som avses i punkterna 2 och 4 kan senareläggas om kompletterande kontroller behöver göras.

7. Det behöriga organet skall utan dröjsmål överlämna de utvärderingsrapporter som avses i punkt 3 till kommissionen.

8. Det totala belopp som fastställts för varje medlemsstat för år 1998 i enlighet med artikel 3, skall omräknas till nationell valuta enligt den jordbruksomräkningskurs som tillämpas den 15 april 1998.

Artikel 9

1. De behöriga organen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollera följande punkter, bl.a. genom tekniska, administrativa eller bokföringsmässiga kontroller hos avtalsparten, dennes eventuella partner och underleverantörer:

- a) Att de uppgifter och bevishandlingar som lämnats är korrekta.
- b) Att samtliga avtalsenliga förpliktelser har uppfyllts.

De skall omedelbart underrätta kommissionen om resultatet av sina kontroller.

2. När avtalspartens åtgärder genomförs i en annan medlemsstat än den i vilken det behöriga avtalslutande organet är etablerat skall, vad gäller tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1, det behöriga organet i den aktuella medlemsstaten lämna all nödvändig medverkan till denna.

3. När det gäller att kontrollera åtgärder som genomförs i tredje land skall det behöriga organet i den aktuella medlemsstaten fastställa de lämpligaste sätten att utföra kontrollen och underrätta kommissionen om detta.

4. Kommissionen får när som helst delta i de kontroller som anges i denna artikel.

Kommissionen får också utföra sådana tilläggskontroller som den finner nödvändiga.

Artikel 10

Under det sista året för genomförandet av programmet skall en extern utvärdering av de programplanerade och godkända åtgärderna genomföras av ett fristående organ som väljs ut av medlemsstaten efter överenskommelse med kommissionen.

Den externa utvärderingen omfattar en utvärdering av i vilken mån de mål som anges i de programplanerade och godkända åtgärderna har uppfyllts samt analyser av kostnadseffektiviteten per åtgärd och för hela programpaketet grundade på resultatindikatorer (output och input).

Denna utvärdering skall omedelbart skickas till kommissionen.

Det behöriga organet skall betala denna utvärdering och finansieringen av den garanteras på samma villkor som för säljfrämjande åtgärder.

Artikel 11

1. Vid felaktig utbetalning skall mottagaren återbetala de aktuella beloppen samt ränta beräknad för tiden mellan tidpunkten för utbetalning och tidpunkten för återbetalning.

Räntesatsen skall vara den som tillämpas av Europeiska monetära institutet på transaktioner i ecu, som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C-serien, och som gäller vid tidpunkten för den felaktiga utbetalningen ökad med tre procentenheter.

2. De återbetalda beloppen samt räntan skall betalas in till utbetalningsorganen som skall dra av dessa från de utgifter som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket i förhållande till gemenskapens finansiella deltagande.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

5.2 *Partner* (en blankett för varje partner)

Namn eller firmanamn:													
Juridisk status:	Typ: (1) <table style="display: inline-table; vertical-align: top; margin-left: 20px;"> <tr> <td>OP</td><td>☐</td> <td>IT</td><td>☐</td> <td>D</td><td>☐</td> </tr> <tr> <td>A</td><td>☐</td> <td>C</td><td>☐</td> <td>O</td><td>☐</td> </tr> </table>	OP	☐	IT	☐	D	☐	A	☐	C	☐	O	☐
OP	☐	IT	☐	D	☐								
A	☐	C	☐	O	☐								
Huvudsaklig verksamhet:													
Ställning i gruppen: <table style="display: inline-table; vertical-align: top; margin-left: 20px;"> <tr> <td>— partner</td><td>☐</td> </tr> <tr> <td>— huvudman för avtalet</td><td>☐</td> </tr> </table>		— partner	☐	— huvudman för avtalet	☐								
— partner	☐												
— huvudman för avtalet	☐												
Ansvar för och bidrag till genomförandet av programmet:													
Erfarenheter och referenser (verksamhetsfält):													
Bidrag till finansieringen av programmet (i nationell valuta): <table style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>— första året:</td> </tr> <tr> <td>— andra året:</td> </tr> <tr> <td>— tredje året:</td> </tr> <tr> <td>Sammanlagt:</td> </tr> </table>		— första året:	— andra året:	— tredje året:	Sammanlagt:								
— första året:													
— andra året:													
— tredje året:													
Sammanlagt:													
Rätt att använda resultaten:													

(1) OP = producentorganisation
 IT = bearbetningsindustri
 A = sammanslutning

C = grossist
 D = detaljist
 O = övriga

6. Finansiering av programmet6.1 Totalkostnad för programmet ⁽¹⁾ ⁽²⁾: (ecu)

6.2 Begärt bidrag från gemenskapen: (ecu)

a) första året: (ecu)

b) andra året: (ecu)

c) tredje året: (ecu)

6.3 Bidrag från gruppen: (ecu)

av vilket:

— egna medel:

— lån:

— betalning i natura:

— övriga bidrag:

7. Allmänna upplysningar:Underleverantörer: ja nej

Om ja, ange vilka:

.....

Ange uppgift/uppgifter:

.....

.....

Art av åtagande: avtal ⁽³⁾ annat ⁽³⁾

Om annat, ange vilket:

.....

8. Deklaration

Undertecknad förklarar:

a) att han/de har tillräckliga medel för att säkerställa en fullständig finansiering av programmet,

b) att han/de inte erhåller något annat ekonomiskt bidrag från gemenskapen eller något annat nationellt eller regionalt tillskott eller stöd som överstiger 20 % av den totala budgeten.

.....

(Datum)

(Underskrift) ⁽⁴⁾⁽¹⁾ Exklusive moms.⁽²⁾ Under tiden för programmets genomförande.⁽³⁾ Kopia bifogas.⁽⁴⁾ Av den person som bemyndigats av grupp eller partner.

II

BESKRIVNING AV PROGRAMMET

Programmen skall minst innehålla följande:

1. En sammanfattning av programmet vad gäller de aspekter som avses i punkterna 3–6 (högst två sidor).
2. Skäl och syften.
3. Föreslagna åtgärder.
4. Strategi: mål, metoder, genomförandets faser och tidtabell.
5. Genomförande av åtgärderna: närmare uppgifter om de tekniska, vetenskapliga, ekonomiska, finansiella, medieinriktade och logistiska aspekterna.
6. Förväntade resultat och fördelar för sektorn och gemenskapsmarknaden.
7. Kännetecken för bedömning av framstegen och resultaten efter avslutat program.
8. Utsikterna vad gäller användning och spridning av resultaten.

III

BUDGET

Nettobudgeten för åtgärderna före skatt, uttryckt i ecu, uppdelad och motiverad (!), som utvisar hur beloppet skall fördelas per kategori och år.

(!) På grundval av uppskattningar, arvoden osv. och i fråga om underleverantörer, av anbud.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 804/98

av den 16 april 1998

om tillfälligt upphörande med utfärdande av exportlicenser för vissa mjölkprodukter och om i vilken utsträckning sådana kan beviljas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1466/95 av den 27 juni 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 705/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Marknaden för vissa mjölkprodukter karaktäriseras av osäkerhet. Det är nödvändigt att undvika att ansökningar lämnas in i spekulativt syfte vilket kan leda både till att snedvridda konkurrensen mellan aktörer och till att hota kontinuiteten i exporten av vissa av dessa produkter under resten av perioden i fråga. Därför bör utfärdandet av

exportlicenser för de berörda produkterna tillfälligt upphöra, liksom utfärdandet av licenser för dessa produkter där ansökan är under behandling.

Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utfärdandet av exportlicenser för de mjölkprodukter som avses i bilagan skall avbrytas för perioden från och med den 17 april till och med den 1 maj 1998, med undantag av exportlicenser med bestämmelseänd "970".
2. Licensansökningar för de mjölkprodukter som avses i bilagan som har inlämnats från och med den 15 april 1998, som är under behandling och som skulle ha utfärdats från och med den 22 april 1998 skall inte beviljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 98, 31.3.1998, s. 6.

BILAGA

Produktnummer	Produktnummer	Produktnummer	Produktnummer
0401 10 10 9000	0402 21 99 9700	0402 99 39 9300	0404 90 23 9917
0401 10 90 9000	0402 21 99 9900	0402 99 39 9500	0404 90 23 9919
0401 20 11 9100	0402 29 15 9200	0402 99 91 9000	0404 90 23 9931
0401 20 11 9500	0402 29 15 9300	0402 99 99 9000	0404 90 23 9933
0401 20 19 9100	0402 29 15 9500	0403 10 11 9400	0404 90 23 9935
0401 20 19 9500	0402 29 15 9900	0403 10 11 9800	0404 90 23 9937
0401 20 91 9100	0402 29 19 9200	0403 10 13 9800	0404 90 23 9939
0401 20 91 9500	0402 29 19 9300	0403 10 19 9800	0404 90 29 9110
0401 20 99 9100	0402 29 19 9500	0403 10 31 9400	0404 90 29 9115
0401 20 99 9500	0402 29 19 9900	0403 10 31 9800	0404 90 29 9120
0401 30 11 9100	0402 29 91 9100	0403 10 33 9800	0404 90 29 9130
0401 30 11 9400	0402 29 91 9500	0403 10 39 9800	0404 90 29 9135
0401 30 11 9700	0402 29 99 9100	0403 90 11 9000	0404 90 29 9150
0401 30 19 9100	0402 29 99 9500	0403 90 13 9200	0404 90 29 9160
0401 30 19 9400	0402 91 11 9110	0403 90 13 9300	0404 90 29 9180
0401 30 19 9700	0402 91 11 9120	0403 90 13 9500	0404 90 81 9100
0401 30 31 9100	0402 91 11 9310	0403 90 13 9900	0404 90 81 9910
0401 30 31 9400	0402 91 11 9350	0403 90 19 9000	0404 90 81 9950
0401 30 31 9700	0402 91 11 9370	0403 90 31 9000	0404 90 83 9110
0401 30 39 9100	0402 91 19 9110	0403 90 33 9200	0404 90 83 9130
0401 30 39 9400	0402 91 19 9120	0403 90 33 9300	0404 90 83 9150
0401 30 39 9700	0402 91 19 9310	0403 90 33 9500	0404 90 83 9170
0401 30 91 9100	0402 91 19 9350	0403 90 33 9900	0404 90 83 9911
0401 30 91 9400	0402 91 19 9370	0403 90 39 9000	0404 90 83 9913
0401 30 91 9700	0402 91 31 9100	0403 90 51 9100	0404 90 83 9915
0401 30 99 9100	0402 91 31 9300	0403 90 51 9300	0404 90 83 9917
0401 30 99 9400	0402 91 39 9100	0403 90 53 9000	0404 90 83 9919
0401 30 99 9700	0402 91 39 9300	0403 90 59 9110	0404 90 83 9931
0402 21 11 9200	0402 91 51 9000	0403 90 59 9140	0404 90 83 9933
0402 21 11 9300	0402 91 59 9000	0403 90 59 9170	0404 90 83 9935
0402 21 11 9500	0402 91 91 9000	0403 90 59 9310	0404 90 83 9937
0402 21 11 9900	0402 91 99 9000	0403 90 59 9340	0404 90 89 9130
0402 21 17 9000	0402 99 11 9110	0403 90 59 9370	0404 90 89 9150
0402 21 19 9300	0402 99 11 9130	0403 90 59 9510	0404 90 89 9930
0402 21 19 9500	0402 99 11 9150	0403 90 59 9540	0404 90 89 9950
0402 21 19 9900	0402 99 11 9310	0403 90 59 9570	0404 90 89 9990
0402 21 91 9100	0402 99 11 9330	0403 90 61 9100	2309 10 70 9100
0402 21 91 9200	0402 99 11 9350	0403 90 61 9300	2309 10 70 9200
0402 21 91 9300	0402 99 19 9110	0403 90 63 9000	2309 10 70 9300
0402 21 91 9400	0402 99 19 9130	0403 90 69 9000	2309 10 70 9500
0402 21 91 9500	0402 99 19 9150	0404 90 21 9100	2309 10 70 9600
0402 21 91 9600	0402 99 19 9310	0404 90 21 9910	2309 10 70 9700
0402 21 91 9700	0402 99 19 9330	0404 90 21 9950	2309 10 70 9800
0402 21 91 9900	0402 99 19 9350	0404 90 23 9120	2309 90 70 9100
0402 21 99 9100	0402 99 31 9110	0404 90 23 9130	2309 90 70 9200
0402 21 99 9200	0402 99 31 9150	0404 90 23 9140	2309 90 70 9300
0402 21 99 9300	0402 99 31 9300	0404 90 23 9150	2309 90 70 9500
0402 21 99 9400	0402 99 31 9500	0404 90 23 9911	2309 90 70 9600
0402 21 99 9500	0402 99 39 9110	0404 90 23 9913	2309 90 70 9700
0402 21 99 9600	0402 99 39 9150	0404 90 23 9915	2309 90 70 9800

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 805/98

av den 16 april 1998

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1909/97⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.

Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidrags-satsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastapro-dukter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.

Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/95⁽⁹⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 20.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 49.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den av den 16 april 1998 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall	1,119 1,221 1,721
1002 00 00	Råg	3,983
1003 00 90	Korn	2,920
1004 00 00	Havre	2,218
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – I andra fall	1,676 2,301 1,531 2,156 2,301 1,676 2,301
1006 20	Skalat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	3,178 2,829 2,829
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	4,100 4,100 4,100
1006 40 00	Brutet ris som används i form av: – Stärkelse enligt KN-nummer 1108 19 10: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form)	1,542 2,200 2,200

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1007 00 90	Sorghum	2,920
1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer NC 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	1,376 2,117
1102 10 00	Finmalet mjöl av råg	4,750
1103 11 10	Krossgryn och grovt mjöl av durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1103 11 90	Krossgryn av vanligt vete och spält: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	1,376 2,117

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1222/94 (EGT L 136, 31. 5. 1994, 2. 5).

⁽²⁾ Vid export av varor enligt bilaga I till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 1722/93 (EGT L 159, 1. 7. 1993, s. 112).

⁽³⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 806/98
av den 16 april 1998
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2092/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 798/98⁽⁵⁾.

I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 798/98.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 798/98 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 114, 16.4.1998, s. 25.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	45,13	35,13
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	45,13	35,13
	av medelhög kvalitet	68,65	58,65
	av låg kvalitet	80,75	70,75
1002 00 00	Råg	90,79	80,79
1003 00 10	Korn, för utsäde	90,79	80,79
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	90,79	80,79
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	91,95	81,95
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	91,95	81,95
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	90,79	80,79

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

*BILAGA II***Faktorer för beräkning av tullar**

(datumet 15.4.1998)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	125,62	110,88	104,63	91,45	199,29 (?)	92,51 (!)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	21,48	12,70	6,84	8,83	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	—	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

(?) Fob Gulf.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 11,81 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 20,74 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 807/98

av den 16 april 1998

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1337/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1337/97⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 10 till och med den 16 april 1998 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller exportavgift för korn som avses i förordning (EG) nr 1337/97 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 808/98

av den 16 april 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, särskilt
artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder har inletts genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1339/97⁽⁵⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 507/98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som

avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 10 till
och med den 16 april 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 1339/97 är det
högsta exportbidraget för vete fastställt till 18,99 ecu per
ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 63, 4.3.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 809/98

av den 16 april 1998

**om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1773/97 av den 12 september 1997 om en särskild inter-
ventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾,
senast ändrad genom förordning (EG) nr 661/98⁽⁶⁾,
särskilt artikel 8 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som
producerats i Finland och Sverige för export från Finland
eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom
förordning (EG) nr 1773/97.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 1773/97 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 10 till
och med den 16 april 1998 inom ramen för den anbuds-
infordran som avses i förordning (EG) nr 1773/97 är det
högsta exportbidraget för havre fastställt till 37,95 ecu per
ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 250, 13.9.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 90, 25.3.1998, s. 38.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 810/98

av den 16 april 1998

**om fastställande av den sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2506/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2506/97⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställas största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger

på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 10 till och med den 16 april 1998 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2506/97, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 50,98 ecu per ton för en maximal mängd av totalt 55 000 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 811/98

av den 16 april 1998

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 192/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier

som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 20, 27.1.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 april 1998 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

<i>(ecu/ton)</i>		<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	32,21	1104 23 10 9100	34,52
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	27,61	1104 23 10 9300	26,46
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	27,61	1104 29 11 9000	17,55
1102 90 10 9100	43,80	1104 29 51 9000	17,21
1102 90 10 9900	29,78	1104 29 55 9000	17,21
1102 90 30 9100	39,92	1104 30 10 9000	4,30
1103 12 00 9100	39,92	1104 30 90 9000	5,75
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	41,42	1107 10 11 9000	30,63
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	32,21	1107 10 91 9000	51,98
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	27,61	1108 11 00 9200	34,42
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	27,61	1108 11 00 9300	34,42
1103 19 10 9000	39,83	1108 12 00 9200	36,82
1103 19 30 9100	45,26	1108 12 00 9300	36,82
1103 21 00 9000	17,55	1108 13 00 9200	36,82
1103 29 20 9000	29,78	1108 13 00 9300	36,82
1104 11 90 9100	43,80	1108 19 10 9200	33,44
1104 12 90 9100	44,36	1108 19 10 9300	33,44
1104 12 90 9300	35,49	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	17,55	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	45,06
1104 19 50 9110	36,82	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	34,50
1104 19 50 9130	29,91	1702 30 91 9000	45,06
1104 21 10 9100	43,80	1702 30 99 9000	34,50
1104 21 30 9100	43,80	1702 40 90 9000	34,50
1104 21 50 9100	58,40	1702 90 50 9100	45,06
1104 21 50 9300	46,72	1702 90 50 9900	34,50
1104 22 20 9100	35,49	1702 90 75 9000	47,22
1104 22 30 9100	37,71	1702 90 79 9000	32,77
		2106 90 55 9000	34,50

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatineras.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 812/98
av den 16 april 1998
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är

bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.

Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragsatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 april 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 april 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 april 1998 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas (1):

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(ecu/ton)

Spannmålsprodukter (2)	Bidragsbelopp (2)
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	23,01
Spannmålsprodukter (2), med undantag av majs och majsbaserade produkter	23,21

(1) Produktnumren anges i avsnitt 5 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

(2) För bidraget har hänsyn endast tagits till stärkelse från spannmålsprodukter.

Som spannmålsprodukter räknas de produkter som omfattas av undernummer 0709 90 60 och 0712 90 19 i kapitel 10, nummer 1101, 1102, 1103 och 1104 utom undernummer 1104 30 och spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen. Spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen skall anses motsvara vikten av slutprodukterna. Inget bidrag beviljas för de spannmålslag där stärkelsens ursprung inte klart kan fastställas genom analys.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 30 mars 1998

om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol (*)

(Text av betydelse för EES)

(98/257/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 155 i detta, och

med beaktande av följande:

Rådet betonade i sina slutsatser från rådets (konsumentfrågor) sammanträde den 25 november 1996 att det är viktigt att konsumenternas förtroende för den inre marknaden stärks och att det blir möjligt att till fullo dra nytta av vad denna marknad erbjuder och att konsumenterna därför skall beredas möjlighet att lösa sina tvister på ett lämpligt och effektivt sätt genom förfaranden utanför domstol eller genom andra jämförbara förfaranden.

Europaparlamentet betonade i sin resolution av den 14 november 1996 (1) att det är nödvändigt att dessa förfaranden uppfyller vissa minimivillkor för att säkerställa instansens opartiskhet, förfarandets effektivitet, dess offentlighet och öppenhet, och parlamentet uppmanade därför kommissionen att utarbeta förslag på området.

De flesta konsumenttvister kännetecknas av att det omtvistade ekonomiska värdet inte står i proportion till vad den rättsliga regleringen av tvisten kostar. De svårigheter som rättsliga förfaranden ibland medför kan avskräcka konsumenten från att hävda sina rättigheter, i synnerhet i tvister över gränserna.

(*) Ett meddelande om reglering av konsumenttvister utanför domstol antogs av kommissionen den 30 mars 1998. Meddelandet, som innehåller denna rekommendation och den europeiska reklamationsblanketten för konsumenter, finns på Internet-adressen <http://europa.eu.int/comm/dg24>.

(1) Europaparlamentets resolution av den 14 november 1996 om kommissionens meddelande "Handlingsplan om utvidgning av konsumenters talerätt och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden", EGT C 362, 2.12.1996, s. 275.

Grönboken om konsumenters talerätt och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden (2) har varit föremål för ett mycket omfattande samråd. Resultaten från detta samråd har berättat att en gemenskapsinsats för att förbättra den aktuella situationen både är nödvändig och brådskar.

Flera medlemsstater har gjort erfarenheter som visar att alternativa mekanismer för reglering av konsumenttvister utanför domstol kan ge goda resultat för både konsumenter och företag, under förutsättning att respekten för vissa grundläggande principer kan garanteras, eftersom kostnaderna för regleringen av konsumenttvisterna blir lägre och handläggningen tar kortare tid.

Om dessa principer skulle kunna fastslås på europeisk nivå skulle det underlätta ett inrättande av förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol. I fråga om tvister över gränserna skulle det öka det ömsesidiga förtroendet för de instanser som finns i olika medlemsstater för tvistelösning utanför domstol och även konsumenternas tilltro till de olika nationella förfarandena. Principerna skulle göra det enklare för dem som tillhandahåller extrajudiciella tjänster i en medlemsstat att även tillhandahålla dem i en annan medlemsstat.

(2) Grönbok om konsumenters rätt att få sin sak prövad och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden, KOM(93) 576 slutligt, 16 november 1993.

Bland slutsatserna i grönboken finns antagandet av en rekommendation från kommissionen för att åstadkomma en förbättring av hur systemet med ombudsmän för konsumenttvister fungerar.

Behovet av en sådan rekommendation underströks under samrådet om grönboken och bekräftades under samrådet om kommissionens handlingsplan⁽¹⁾ av en stor majoritet av de berörda.

Denna rekommendation bör begränsas till förfaranden vilka, oberoende av vad de kallas, leder till att en tvist löses av en tredje part som föreslår eller ålägger parterna en lösning. Följaktligen avses inte förfaranden där man endast försöker få parterna att frivilligt enas om en lösning.

De extrajudiciella instansernas beslut kan vara tvingande för parterna eller endast utgöra rekommendationer eller förslag till transaktioner som parterna måste godta. I denna rekommendation från kommissionen används termen "beslut" för alla dessa fall.

De beslutsfattande instanserna måste vara opartiska och objektiva, för att konsumenternas rättigheter skall kunna garanteras och för att konsumenternas tilltro till de alternativa mekanismerna för reglering av konsumenttvister skall kunna ökas.

En instans kan endast vara opartisk om den under utövandet av sina funktioner inte är utsatt för påtryckningar som kan påverka dess beslut. Därför måste dess oberoende säkerställas utan att man inför lika stränga krav på oberoende som gäller för domare i de normala rättsliga systemen.

När beslutet fattas individuellt kan den ansvariga personens opartiskhet endast garanteras om personen i fråga kan styrka att han/hon är oberoende och har erforderliga kvalifikationer samt agerar i en omgivning som gör det möjligt att fatta självständiga beslut. Detta innebär att personen skall vara tillsatt på tillräckligt lång tid och inte kunna avsättas utan tillräcklig grund.

När besluten fattas kollegialt garanteras denna opartiskhet lämpligast genom att konsumenter och näringsidkare företräds av samma antal representanter.

⁽¹⁾ Handlingsplan om utvidgning av konsumenters rätt att få sin sak prövad och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden, KOM(96) 13 slutlig, 14 februari 1996.

För att tillförsäkra de berörda nödvändig information, måste öppenheten garanteras i förfarandet utanför domstol och i den ansvariga instansens verksamhet. Frånvaron av öppenhet kan vara till skada för parternas rättigheter och göra parterna negativt inställda till förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol.

Parternas intressen kan bara tillvaratas om förfarandet gör det möjligt för dem att inför den behöriga instansen lägga fram sin ståndpunkt och i förekommande fall förhöra sig om sakkunnigutlåtanden och om de omständigheter som åberopats av motparten. Detta innebär inte nödvändigtvis att parterna måste höras muntligen.

Förfaranden utanför domstol skall förbättra konsumenternas rätt att få sin sak prövad. Genom att eftersträva effektivitet bör dessa förfaranden komma till rätta med vissa problem som uppstår inom rättsväsendet, som höga kostnader, långa handläggningstider och komplicerade förfaranden.

För att öka effektiviteten och garantera lika villkor i förfarandet bör den behöriga instansen ges en aktiv roll, som gör det möjligt att beakta alla omständigheter som kan leda till en reglering av tvisten. Denna aktiva roll är så mycket viktigare som parterna i förfaranden utanför domstol ofta agerar utan att biträdas av något juridiskt ombud.

De extrajudiciella instanserna kan fatta beslut inte enbart på grundval av rättsliga bestämmelser, utan också med beaktande av skälighet och god sed. Denna flexibilitet vad beträffar de rättsliga grunderna för deras beslut får emellertid inte leda till ett sämre skydd för konsumenten än det konsumenten skulle få i enlighet med gemenskapsrätten, om domstolarna tillämpade denna rätt.

Parterna har rätt att få ta del av de fattade besluten och av motiven till dessa. Motiven till besluten är nödvändiga för att garantera öppenhet och parternas tilltro till de förfaranden som handlägs utanför domstol.

Enligt artikel 6 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är talerätten en grundläggande rättighet som inte medger några undantag. Då fri rörlighet för varor och tjänster på den inre marknaden säkerställs av gemenskapsrätten, följer det av dessa friheter att aktörer, inbegripet konsumenter, har rätt att vända sig till en medlemsstats rättsvärdande myndigheter för att få tvister som kan uppkomma i samband med deras ekonomiska verksamhet lösta på

samma villkor som denna stats medborgare. Användandet av förfaranden utanför domstol får inte ha som målsättning att ersätta domstolsväsendet. Följaktligen får bruket av ett sådant förfarande inte innebära att konsumenten fräntas rätten att vända sig till domstol, utom då konsumenten uttryckligen godtar detta, när alla omständigheter är kända och tvisten är ett faktum.

Ibland, och oavsett föremålet för tvisten eller det omtvistade värdet, kan parterna och särskilt konsumenten, "såsom varande den ekonomiskt svagare och juridiskt mindre erfarna avtalsparten", vara i behov av juridisk rådgivning från en utomstående part för att bättre kunna ta till vara sina rättigheter.

För att uppnå den grad av insyn i och kännedom om de extrajudiciella förfaranden som krävs för att garantera att principerna i denna rekommendation efterlevs, och för att underlätta inrättandet av ett nätverk, tar kommissionen initiativ till att skapa en databas över de instanser som reglerar tvister utanför domstol och som erbjuder dessa garantier. Databasens innehåll skall bestå av de uppgifter som lämnas till kommissionen av de medlemsstater som vill delta i initiativet. För att uppgifterna skall kunna standardiseras och för att förenkla uppgiftslämnandet kommer ett standardiserat informationsblad (återfinns i bilagan till denna rekommendation) att ställas till medlemsstaternas förfogande.

Under dessa omständigheter förefaller det nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa minimiprinciper för hur förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol skall inrättas och fungera, för att på ett viktigt område stödja och komplettera medlemsstaternas initiativ att uppnå ett gott konsumentskydd i enlighet med artikel 129a i fördraget. Detta går inte utöver vad som krävs för att garantera att förfarandena utanför domstol skall fungera och stämmer följaktligen överens med subsidiaritetsprincipen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att alla nu existerande eller framtida instanser med behörighet att reglera konsumenttvister utanför domstol respekterar följande principer:

I

Principen om oberoende

Den beslutsfattande instansens oberoende skall säkerställas så att man kan garantera att denna agerar opartiskt.

När beslutet fattas individuellt skall oberoendet garanteras av bland annat följande åtgärder:

- Den utsedda personen skall ha den kunskap, den erfarenhet och den behörighet, särskilt i juridiska frågor, som krävs för utövandet av funktionen.

- Den utsedda personen skall ha ett mandat som sträcker sig så långt i tiden att hans oberoende kan garanteras, och mandatet skall inte kunna återkallas utan tillräcklig grund.
- När personen i fråga utses eller avlönas av en yrkesorganisation eller ett företag skall vederbörande inte ha arbetat för denna organisation eller någon av dess medlemmar eller för företag i fråga under de tre år som föregår tillträdet.

När beslutet fattas kollegialt, kan den beslutsfattande instansens oberoende garanteras genom att konsumenterna och näringsidkarna företräds av lika många representanter eller genom att man följer nedanstående principer.

II

Öppenhetsprincipen

Lämpliga medel skall inrättas för att garantera förfarandets öppenhet. Dessa medel skall innefatta:

- 1) Ett meddelande, skriftligt eller i någon annan lämplig form, till varje person som begär det, innehållande följande information:
 - En detaljerad beskrivning av de typer av tvister som kan behandlas vid instansen och eventuella gränser för geografiskt täckning eller för hur stort det omtvistade värdet får vara.
 - Reglerna för hur man inleder ett förfarande vid instansen i fråga, däribland eventuella åtgärder som konsumenten först är skyldig att vidta, liksom andra processuella regler, t.ex. om förfarandet är skriftligt eller muntligt, om det krävs personlig inställelse, vilka språk man kan använda i förfarandet.
 - Parternas eventuella kostnader för förfarandet, däribland reglerna för hur kostnaderna fördelas när förfarandet avslutats.
 - Den typ av regler instansen grundar sina beslut på (rättsregler, skälighet, god sed, etc.).
 - Hur instansen fattar sina beslut.
 - Beslutets juridiska värde, med tydlig uppgift om beslutet är tvingande eller ej för näringsidkaren eller för båda parterna. Om beslutet är tvingande, skall tillämpliga sanktioner uppges för den händelse beslutet inte respekteras. Det skall också finnas uppgifter om eventuella möjligheter att överklaga för den part som inte är nöjd med beslutet.
- 2) En årsrapport från den behöriga instansen över fattade beslut som skall göra det möjligt att utvärdera resultaten och fastställa vilka typer av tvistar som instansen har handlagt.

III

Den kontradiktoriska principen

Förfarandet skall ge alla berörda parter möjlighet att på lika villkor redogöra för sin ståndpunkt inför den behöriga instansen och få ta del av samtliga omständigheter som åberopats av den andra parten samt eventuella sakkunnigutlåtanden.

IV

Effektivitetsprincipen

Förfarandets effektivitet skall säkerställas genom att man garanterar att

- konsumenten själv kan inleda förfarandet direkt, utan tvång att företrädas av ombud,
- förfarandet är kostnadsfritt eller har en rimlig kostnad,
- en kort tidsfrist fastställs från det att ärendet inkommer till instansen till dess att beslut fattas,
- den behöriga instansen ges en aktiv roll så att den kan beakta alla omständigheter som kan leda till en reglering av tvisten.

V

Legalitetsprincipen

Instansens beslut får inte leda till att konsumenten fråntas det skydd han garanteras av tvingande rättsregler i rätten i den stat där instansen har sitt säte. När det rör sig om tvister över gränserna får instansens beslut inte leda till att konsumenten fråntas det skydd han garanteras av lagstiftningen i den medlemsstat där han är stadigvarande bosatt, i de fall som avses i artikel 5 i Romkonventionen av den 19 juni 1980 om tillämplig lag på avtalsförpliktelser.

Alla beslut skall motiveras och meddelas de berörda parterna skriftligen eller på något annat lämpligt sätt, snarast möjligt.

VI

Frihetsprincipen

Instansens beslut kan endast vara tvingande för parterna om de har informerats om detta i förväg och uttryckligen godtagit det.

Det faktum att konsumenten använder sig av ett extrajudiciellt förfarande får inte leda till åtaganden med retroaktiv verkan, om åtagandet får till följd att konsumenten fråntas sin rätt att vända sig till den domstol som är behörig för rättslig reglering av tvisten.

VII

Representationsprincipen

Förfarandet får inte frånta parterna möjligheten att när som helst under förfarandet låta sig företrädas eller biträdas av en annan person.

DENNA REKOMMENDATION vänder sig till de instanser som har ansvaret för reglering av konsumenttvister utanför domstol, till alla fysiska och juridiska personer som har ansvaret för att sådana instanser inrättas och för hur de fungerar, liksom till medlemsstaterna i den mån de är delaktiga.

Utfärdad i Bryssel den 30 mars 1998.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 497/98 av den 27 februari 1998 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 62 av den 3 mars 1998)

På sidan 22 i bilagan skall det

i stället för: "brometan".

vara: "brommetan".
